

ՔԱՂԱՔԻ ԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵՐԸ

ՀԱՄԱԳՈՐԾՎԱԿԱՆ ԳՐԱԴՐՈՒՅԹ

Տարեկան գիմը 10 բուրլի. Կես տարվան 6 բուրլ.
Առաջնական համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրքում են միմայն խմբադրատան մէջ.
Մեր հասցէն. Տիֆլիս, Ռեդակցիա «Մշակ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէ ֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրներից).

Յայտարարութիւնների համար վճարում են

իւրաքանչիւր բարին 2 կոպէկ.

Տէլէ ֆօն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Առաջնորդ ընտրողական ժողովներ.—Ներքին Տէսակայի առաջնորդ Օպերային ներկայացումները, Նամակ Ալէ քսանդրովիլից. Նամակ Խմբադրատան մէջ. Մերքին լուրեր.—ԱՐՏԱԿԻՆ Տէսակայի առաջնորդ լուրեր.—ՀԵՇԱԳԻՐՆԵՐ. — ԵԱՑԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ Միջազգային կոնքիները Պարզում:

ԱՆԱԶՈՂ ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՆԵՐ

Պատգամատորական ընտրութիւնները, որոնք նշանակված են կիրակի, սեպտեմբերի 24-ին, Թիֆլիսի բանակները եկեղեցիներում, շատ տեղ՝ ըստ կայացան, օրինակ Վաղարշի, Սողոն, Մէրգանի և Դէրոդ, Քամիշանց, Նորաշէն, Ս. Մինաս, Զգրաշէն, Ս. Նշան եկեղեցիներում:

Բանից գուրա եկաւ, որ ընտրութեան համար կանոններ ծրագրողները շատ միամիտ են եղել: Նրանք պահանջում են, որ ընտրողական ժողովների ներկայ լինի ծխականների մի հինգերորդ մասը, մի թիւ, որ չափազանց մեծ է մեր եկեղեցական ընտրութիւնների համար կիրակի օրվայ ընտրութիւնների ուղղովների են համեմատաբար ուղղովների կողմէն մէջ, թէև վաղուց ծխականների հետ նշում վաղօրօք ըստ պէտք է յայտնի լինի ծխականների ցուցանութիւնը և անապէս նրանց լինի ծխականների մասին և նրանց վերաբանութիւնը մասին: Եթէ կանոնները արդեղութիւններ, որում է անդամները շատ անդամ ինտելիգենցին և բանիմաց անձններ են նորոգելով իւրաքանչիւր տարի իւրաց անդամական ինտելիգենցին և անապէս նրանք անկարող են լինում կազմել թղորդ ծխականների:

Այս երանց նման հացեցը մենք առաջ ենք բրում, որովհետեւ եկեղեցիների մեծ մասում ընտրութիւններ պէտք է կայանան շետեւալ: Կիրակի օրերը և ուրեմն գեղարելի է նպատակայարմար կարգադրութիւններ անել:

Նոյն իսկ այսպիսի հիմնարկութիւնների մէջ, ինչպէս են բարեգործական և ուրիշ ընկերութիւններ, որտեղ անդամները շատ անդամ ինտելիգենցին և բանիմաց անձններ են նորոգելով իւրաքանչիւր տարի իւրաց անդամական պահանջում են հետաքրքրութիւն գէպի հասարակաց գործերը, նոյն իսկ այսպես լաճախ չէ ժողովում անդամների մի հինգերորդ մասը: Ո՞ւր մայ, որ մեր եկեղեցական ընտրողական ժողովները կարողանան կայանալ ընտրողների մի հինգերորդի ներկայութեամբ, երբ ծխականների իշխանութիւնը շատերը ամենեն չեն հետաքրքրած ընտրողական գործով և անե-

ՀԱՄԱԳՈՐԾՎԱԿԱՆ ԳՐԱԴՐՈՒՅԹ

կայ: Կունցօվա (Լիւդմիլա), Ռուգինա (իշխանուհի), Սվետլով (Ռուսլան), Բօրխանիկ (Ֆինն) եւ Գօրեափինօվ, որոնք այնքան մեծ դերեր են կատարում եւ փայլում միւս օպերաներում, այստեղ անշուք անցան: Ամենամեծ դերերն են Ռուսլանի եւ Լիւդմիլայի դերերը, որոնք նոյնպէս անսամբլ չունեն: Առաջին գործողութեան վերջում մի փոքր սեկատեա կայ, այն էլ մի անգամ է երգվում եւ յետոյ խմբովին խառնվում: Մի քանի անգամ խմբերն են երգում, մեծ մասամբ առաջին եւ վերջին գործողութինների մէջ, որ ներկայացվում է մի եւ նոյն պալատը: Մեծ ուշադրութիւն է գարձրված արտաքինի վրա. շքեղ գեկորացիաներ, նոր եւ փայլուն զգեստներ, գեղեցիկ ժայռեր, անտառներ, ջրեր, գոյնզգոյն լուսաւորութիւն — սրանք են աւելի գրաւում յաճախողին: Ամենից մեծ տեղ տրված է պարերին, որոնք կատարվում են փուկի պալատում եւ հիացնում են հասարակութիւնը:

աելու, արքեցողը անընդհատ միսում է նու, օզու եւ այլ անկիրթ գործերի. լիս է ձմեռը, սոսկալի ձմեռ. տան վեն ուզում, փող չը կայ. վառարան ոել պէտք է, փայտ չը կայ. երեխաներին գուստ պէտք է, փող չը կայ. մերկ, բցուրտ... Յուսահաառութիւն է այրում ացողի տանը եւ նա դարձեալ շարունակոիր աւերիչ սովորութիւնը:

Արքեցողութեան տուած օգուտը չենք սել, բայց նրա կործանած տների թիւը քաղաքում հարիւմներով կարելի է համար:

Արքեցողութեան դէմ մաքսուելու պական են թէ մեր ուսուցիչները, թէ քահանաները եւ թէ մամուլը Երանի թէ ուրիշ գերի պէս մեր մէջն էլ սովորութիւն հարապարական դասախոսութիւններ կարեւ որոշ ու պարզ կերպով հասկացնել ժողովին այդ ախտի սոսկալի վեաները:

Եիրակեալ

Այս տարի օպերաներում ապօթէօզը եւ պարը, այդ յամը պատկերները աւելի մեծ խնամքով եւ ճաշակով են ներկայացնուում քանը բուն բովանդակութիւնը, երգեցողութիւնը, երաժշտութիւնը, երգականը պիտի հոգին,—այս է ներկայացման կրթիչ տարրը, որ համեմատաբար աւելի թոյլ է: Թատրօնը լիքն էր, աւելացրած աթոռներով: Միթէ միայն դա է բնմի ձգուումք:

Կարա-Մուրզա

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ախալքալաք, սեպտեմբերի Յ-

Կարգալով «Մշակի» № 154-ում Ախալքալի գաւառի հայ-կաթօլիկոների աւագ քահանա Վարձելաշվիլիի յօդուածը, որտեղ նա, ի այսոց, եւ տաղերիս գրողի հասցէին վիրապ կանաչ ակնարկներ է անում, թոյլ տուէք մինչ խօսք ասելու: Որքան էլ Վարձելաշվիլ անհասկանակ եւ սիամսերով

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

կան հաշիւը տրվի, Վարձելաշվիլին, Փրո
բերանին, ճգնում է Դօն-Քիչօտի յարձա
գործել նրա վրա իր վերոյիշեալ յօդու
մի յօդուած, որով սակայն ցոյց տուեց ի
տութեան պաշարն ու խելքի չափը միայն
Վարձելաշվիլի ասում է, որ Սալլիւմեն
յօդուածը գրել է մի քանի Շուսեաներիս
մամբ, որոնց քահանայ դառնայուն ինքն
գելք է ղարձել: Զարմանալի է, որ իեւ
հասկանում, թէ Սալլիւմեան, որպէս «Մ
զաղուցվայ թղթակից», իր շրջահայեաց
զութեամբ եւ անաշառ բնաւորութեամբ զ
զան վաշխառուների եւ աղաների արար
մերկացնելով, չէր կարող չը տեսնել եւ
նալ Վարձելաշվիլի գործունէութիւնը: Ն
վելին այն է, որ Վարձելաշվիլին իրաւա
տալիս նոյն իսկ կաթօլիկ հային հաշիւ
հանջել եթէ վերջինս եկեղեցու կառուցմ
նուիրել մի բան: Հետեւաբար, երեւի, ե
ցին մուտք գործեն էլ պէտք է արգելիլի
բանց համար, որոնք հանդանակութեանը
մասնակցել կաւ լոգիկա է... Վերջապէս
ձերաշվիլին ուրիշ ճար չը գանելով, բացա
չում է. ևս չեմ պարտական Սալլիւմեանի

շիւ տալու, քանի որ նա իմ կրօնակիցս
ոչ էլ ազգակիցնա: Մարդ զարմանում
այսպիսի վարժուենքի վրա: Այդ ինչպէս
երբ խանոս թափանութեան պաշտօնը թողի
վարձելեան դիմում է հանգուցեալ Ար-
տեան վարդապետին կաթոլիկ հայերի հո-
միջի զարոցն ընդունվելու համար՝ կաթոլիկ հ-
ու վարձենեան եւ հայ անունով էլ քա-
ձենուադրվեց, բայց այժմ նոյն մարդը,
փոխելով, վրացի է անուանում իրան: Ե-
սիս մէկը՝ կամ նա Արարատանոցին է

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՇ

սեպտեմբերի 24-ին, երեկոյեան
փլիս ժամանեց Նորին Կայսերական
հեն Մեծ իշխան Կօնստանտին Կօնս-
տիչ Նորին Բարձրութեանը Մցիսէթ
մ դիմաւորեց Թիֆլիսի նահանգա-
շտանակատար Ի. Ն. Սվէջին, իսկ
ահմանի վրա դիմաւորեց Մեծ իշ-
խայ Միխայլօվիչ: Բարձր հիւրը իշաւ
ն Նիկոլայ Միխայլօվիչի պալատը,
ուրեցին նրան կառավարչապետի
ատար գեներալ-լեյտենանտ Ֆրեզէ,
աս որ Բէլեավակի, կօմենդանտ գե-
ռար Բէյտէր, կարէտների կօրպուսի
սերի գպորոցի զլաւորները, քաղա-
եւ ուրիշ անձննք: Մի քանի ժա-
նուոյ Մեծ իշխան Կօնստանտին Կօ-
նստիչին այցելեց կառավարչապետ գե-
ռատանտ իշխան Գ. Ս. Գոլիցին:

սեպտեմբերի 24-ին, պատգամաւուստրութիւններ կայացան միայն մի եցիններում: Հրեշտակապեսաց եկեղեցին Դանիէլեանց Սարգիս, Մատթաւիթ եւ Խաչեանց Արքահամ: Եջեկնեղեցում՝ Ազամալեան Եփրեմ, ան Գրիգոր, Սատուրեան Ստեփան: Եկեղեցում՝ Ղոնդազսագեան Ար-

ՆԱՄԱԿ ԱԼՔՔՍԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ

Սեպտեմբերի 17-ին
Ծնորհիւ այս տարվայ ապրիլ, մայիս եւ յունիս ամիսներին տեղացող անձրեւների, հացաբոյսը մեծ ցոյսեր էր տալիս, չը տեսնված առատութիւն էր խոստանում. բայց օգոստոս ամսին եկած անընդհատ անձրեւները, ցրտերը եւ մի քանի տեղ եկած կարկուտը թրջեցին, մրսեցրին հայաբոյսերը եւ մեր շինականի յոյսերը չարգարացրին: Հնդկանրապէս, այս տարի արեւելեան Շիրակում հացաբոյսը միջակից լաւ է, իսկ արեւմտեան Շիրակում շատ լաւ է: Դրան ապացոյց, որ օգոստոսին հացը ծախփում էր 1 ր. 40 կ. պուղը, այժմ 1 րուբի, եւ աւելի էժանանալու լոյս կայ, քան թէ թանգանալու: Քաղաքում Շիրակի թխած հա-

Արբեցողութիւնը քանի գնում տւելի եւ ա-
մելի մեծ չափերով է տարածվում մեր տգետ
եւ անկիրթ դասակարգի մէջ։ Գինսետների թիւ-
ը, փոխանակ պակասելու՝ շատացել է։ Առաջ,
որ միայն կիրակի օրերն էին արբեցութեան
հետեւում, այժմ լի օրերն էլ չեն ամաչում
հարբերուց։ Վերջին օրերումս մի գինսետն մէջ
սպաննեցին մի երիտասարդի։

Գարնանը, ամառը եւ աշնան, աշխատանքը վորսանակ իր ընտանիքի պիտոյքի վրա ծախ- սերով, զարմանք յայտնեց իր մի յօդուա- մի եւ նոյն ժամանակ եւ զանկութիւն, ո- րակառոց եկեղեցու շինութեան հրապար-

բարտք
անձն-
ելով,
իշխա-
ռուս-
պետ-
հայ-
որի
անա-
ռնե-
ներ-
անա-
արձ-
բա-
ջնեց-
ն, ի-
սուո-
աթօ-
ռնե-

բաւունք է տալիս մնզ կասկածով վերաբ
նրա բոլոր ասածներին եւ այն ցուցմու-
թէ Խիզաբավարայի եկեղեցու կառուցյան
ժար կաթօլիկ հայերը հազի 500 րուբ-
նութիւնը Ալբատան դիւզացիները անչափ-
գովված են այդ խօսքերից, որովհետեւ
իրանք 500 րուբլուց աւելի փող են
բացի ծրիամէս շինութեան համար կիր-
տակարարելուց. թակ մի ալատանցի Ճ-
արժողութիւն ունեցող իշղանկար պատ-
րժայել Կ. Պօլսից՝ աւագ խորանի հ-
գես շենք հաշում Կ. Պօլսում բնակվող
տանցիների միւս գրամական նուէրները
Յօդուածը վերջացնելուց առաջ տէր-
իր ամբողջ մազձը թափում է ինձ և
քանի բնիեր ուսուցիչների վրա, եւ րոր-
իրան կորցրած ճիկ է թափում անուան
մնզ սուտ ու պատիր զրագարտանքներով
մնչնք Շիրօնի մէջ դաղջացած մարդիկ են
խոտառվանանքի խորհրդին ամենուն ին

մօտենում» եւ այլն, առանց մտածելու, բապարակիով անուանարկութեան համահամեցած է ուժեղ փաստեր ունենալով դերձ չը մոռանալ եւ արդարադատութեան պատասխանատութիւնը. Ինչպէս ուժմ ասացի, ես աւելի գերազաս եմ բում բաւականանալ հասարակութեան դատանին ներկայացնելով Վարձենաշվիլիի քը եւ նրա բարոյական պատկերը, թուի ընկերութիւն վարդիկ նրա հետ այս ճրանական անուանական թեան առաջ

։ Կուսաւորիչ եկեղեցում՝ Մէլիք-Այշասի, Յարութիւնեան Գէորգ, Սպանաւանդաբար։ Կուլիայի Նորացէն Աստուածեղեցում՝ Զալինեան Վասիլ, Գրիգորյայոս եւ Աքրահամեան Եսայի։

վերացման նոր օրէնքը ի նկատ առ-
նտային վարչութեան մէջ հարց է
14 միլիօն բռւբլու վարկ ինսդրելու-
ուավարութիւնից, որպէս զի այդ գու-
բանտեր շինվեն, իսկ այժմ գոյու-
ցազները ընդարձակվեն:

Այս լրագրում կարդում ենք. «Ի նկատմամբ, որ աւելորդ հողեր կան Կովկասի վրային վայրի շատ յարմար կէտեր գաղթացնանեկ բնակեցնելու համար, ներքի եւ երկրագործութեան ու պետական մինիստրութիւնները շուտումն մշակել միջոցներ վերսոյշեալ կանօնաւոր գաղթականութիւնները եւ դաղթականների կեանքը կուլտուրային եւ կեանքին յարմարացնեալ».

Հյուրեր՝ լրագիրը հաղորդում է, որ
Տօնայոց, լուրերին նայելով, ներկա-

«Երկրորդ կօնգրէսը, որ կայացաւ 1889-ին, եւ կազմակերպված էր գարձեալ Լէօն Միջէ եւ Մարիա Դերէմի ձեռքով, նոր ուշագրութիւն գրաւեց. ինձ համար կարող եմ ասել, որ այդ օրից ես յարնեցի Փէմինիստական շարժման. մինչեւ այդ ես կարծում էի, ինչպէս կանաց մեծագոյն մասը, որ մենք ունենք մեր երջանկութեան համար կարեւոր բոլոր իրաւունքները, եւ, ուստիմասիրած չը լիներով մոզումներով, տիկին Մարգարիտ Դիւրաննեց «La Fronde» լրագիրը, առաջին արեայ թերթը, որ զեկավարվում, խմբագրեալ եւ կազմվում է կանանց ձեռքով»:

Ապա ատենաբանուհին մի առ մի թւայն իրաւունքները, որ կանայք մինչեւ կարողացել են ձեռք բներել թէ Ֆրանսիա թէ օտար երկիրներում: Այդ իրաւունքաւ մեծ էն, բայց կինը դրանցից էլ զ

կանանց պահանջները, 1892-ին տեղի ունեցաւ երրորդ միջազգային կօնքրէսը Պարիզում, որը առաջին անգամ կոչվեց «Փէմինիստական կօնքրէս» եւ փէմինիստ բառի թուականն այդ օրից է։ Վերջապէս, 1896-ին տեղի ունեցաւ, դարձեալ Պարիզում, վերջին միջազգային կօնքրէսը, և կանանց իրաւունքի դաշնակցութեան» նախաձեռնութեամբ։ Տիկին Էօժենի Պօտոնիէ եղաւ այդ կօնքրէսի հոգին, եւ ամենքը յիշում են, թէ ինչ աղմուկ հանեցին այդ ժամանակ մեր վիճաբանութիւնները։ ոչ միայն Ֆրանսիայի, այլ եւ երկու աշխարհների մասուլը զբաղվեց մեր հարցով, որ այդպիսով ահազին ծաւալ ստացաւ։ Հրապարակախօս, գրող, օրէնսդէտ, իրաւաբան՝ ամենքը կամեցան տեսնել եւ լսել այդ կանանց, որոնք համարձակում էին ձայն բարձրացնել եւ պահանջել իրաւունքներ։ շատերը գալիս էին ծաղրելու մեզ, բայց շատերն էլ գուրս եկան համոզված մեր գանգատների արդարութեան մասին եւ այդ օրից մի կենդանի հետաքրքրութիւն ծնվեց մամուլի, գրականութեան եւ հասարակական կարծիքի մէջ ֆէմինիստական դատի նկատմամբ։ Այդ օրից սկսում է նաև այն կողմէ դարձը, որ այնքան արամագրված էր ծաղրելու, քննադատելու, քան հաւանելու, եւ նրա աչքերը բացվեցին լոյսի առաջ եւ, զօրեղ իր նոր հայ մաս մաս չեւ, բայց ուրիշ էր Ֆրանսիայում։

Անցնելով կանանց քաղաքական իրաւունքը արվելու հարցին, տիկին Պօյնօն այս ձեւակերպում, և կանանց քուէարկութեան բարերարակութիւնը շատ բարերար հետեւանքներ նենայ. ոյժի թագաւորութիւնը կը վեր եւ իրաւունքի թագաւորութիւնը կը հաս վի։ Կինը, իրեւ քուէարկող, կը նզդի պատերազմական ահազին բիշէին. նա նախամեծարութիւն կը տայ կեսնքի գործան մահվան գործերին, որոնք տղամարդ հոգացողութեան առարկայ են կազմում։ լով կրթութեան եւ դաստիարակութեան ցին, հոնտօրուհին ասում է. «Վերջապէս մեզ, կանանց եւս տան ամբողջական կրթիւն (նոյնը, ինչ որ աղամարդկանց), առաջադիմութիւն տեղի կունենայ գիտուն և սերի մէջ։ Միթէ մենք իրաւունք շուտ ասելու աղամարդկանց. զգրկելով կոոզ, կոութեան կէսը, մոտաւոր կրթութիւնից դարերի ընթացքում, դուք մի ճշմարիտ էք գործել մարդկութեան դէմ, դուք չձգել էք առաջադիմութիւնը եւ այդ չգարմանելու համար, դուք պէտք է այս տեւ աղջկերանց տաք մի եւ նոյն կրթունը, ինչ որ տալիս էք աղաներին. գուցէ դգնէին ասել, որ կորցրած ժամանակը տակելու համար պէտք է աղջկերանց

հիմ- բարձր կրթութիւն տալ, եւ այդ արգար
մենու նէր, բայց մենք կը բառականանք հաւասա
պում իր ճառը տիրին Պօյնոն կորափակեց
ւեալ խօսքերով։
«Քանաներորդ դարը ականատես պէտք
ում է նոր գաղափարների, մինչեւ այժմ
այսօր գաղափարների, մինչեւ այժմ
այսում, նօթ սօցիալական առաջադիմութիւնների
քնները մասն վերածնութիւնը կատարեալ կը եւ
կպած բոլորներ կինը իր աշակեցւթիւնը կը

մարդուն՝ հիմնելու տպագայ քաղաքը,
զի երջանկութիւնը կատարեալ լինի ա
յուս, պէտք է որ տղամարդը եւ կինը ա
ծօրէն միացած եւ ձեռք ձեռքի տուած
կու-
անայ մակերպին միատեղ իրանց աշխատուլ
պէտք է, որ երկուսն էլ հասկանան, ի
զորմութեան եւ բարեփործութեան թա
րութիւնը անցել է չատ երկար դարձեր
լուց յետոյ. պէտք է վերացնել պարագան
նը, թշուառութեան եւ ախտի այդ պ
որ, որովհետեւ պարագութիւնը աղքա
չատ չարիքների, բաժանենք մեր մէջ
սարապէս հռջի եւ արդիւնաբերութեա
դիւնքը, ինչպէս եւ անհատական աշխ
թիւնը եւ մենք աւելի մեծ գործ կատար
լինենք, քան մարդասիրական հաստատո
ների բոլոր հիմնադիրները. Դթութեան
էնենք քէն, մննք՝ ֆէմինիստներս, պահանջու
սամերաշխութիւն, ստորացուցիչ ողորմո
փոխարէն, մենք պահանջուս ենք լաւ
գած աշխատութիւն եւ ոչ մի ընդմիջու
թատա- աշխատութեան մէջ»:

Ինձ հարկ չը կայ ասել, թէ ամեն մի
կան ընդարձակ սրահը թնդում էր ծա-
րութիւններից եւ կեցցէններից:

յան- Առաջ բերել այսանդ բոլոր վիճաբանու
վաս- ները, ճառերը եւ նոյն խսկ մի քանի մի
աւելի պեր, որոնք տեղի ունեցան այդ վիճա-

